

POSTŘEH

51

L I S T O P A D 2 0 1 6

Mazáneci

aneb rodiče nejsou peněženka

Když se řekne mazánek, nejspíš si představíte rozmazlené dítě. Pokud po rodičích něco chce, okamžitě mu vyhoví.

Oblečení, elektroniku ... A pokud je menší, tak jsou to hračky.

Jestliže má rodina více dětí, většinou se mazánkem stává to nejmladší z dětí.

A proč?

Protože se rodiče rozhodnou, že více potomků nechtějí a posledního si chtějí užít.

Musíme si uvědomit, že rodiče nejsou peněženka, za kterou, když přijdeme, všechno nám zaplatí. Vždyť jsou tu proto, aby nám dávali lásku a zajistili bezpečí. Uvědomme si tento fakt a mějme je rádi, vždyť tolik pro nás dělají. A oplácejme jim například pomocí a úklidem.

8. A

Nepovedená báseň

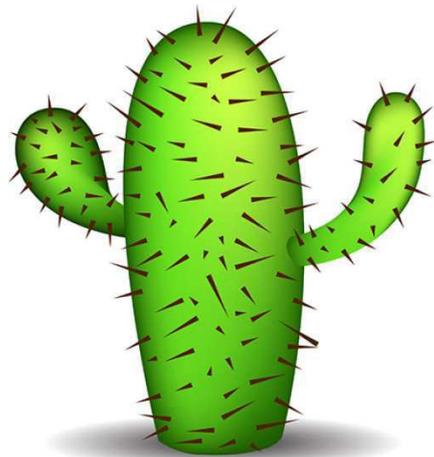
Barbora Vysloužilová, 8. C

*Můj kámoš, ten má vážně smůlu,
já vyprávět vám o tom budu.
Jak ztratil svou drahou mulu
a stěhoval se zpět do dubu.*

*Jednou na kaktus si sed
a ostny se mu v zadek vryly.
Vystřelil jak střela hned
a já s kámoškou jsme se jen tlemily.*

*Leč ve škole moc dobrý nebyl
a písemku vždy pokazil,
kluky o hlavu větší dobil,
mnoho dívek pokazil.*

*Ta báseň, to je vážně hrůza,
já ji radši nevidím,
páč nepolíbila mne múza,
tak básnictví teď zahodím.*

Lucie Vorrethová, 9. B

*Probouzím se 31. října,
hledám, kde opět leží má peřina.
Zdál se mi sen halloweenský,
stál jsem v bazénu lázeňském,
voda mi byla jen po pas,
v dálce vidím mrtvé tělo,
zřejmě se utopil, nebo měl zlomený vaz.
Najedou rána,
jako kdyby někdo použil starověké dělo,
viděl jsem vcházet pána,
rychle jsem se potopil,
dlouho jsem ale pod vodou nevydržel,
má hlava jen kousíček vykukla z vody,
najednou ucítím, jak mě ten chlap uchopil.
Podívám se na něj, v ruce pilu držel,
koukám, kde jsou nejbližší vchody.
Nikdo nikde, to se pro mě stalo zprávou nepříjemnou.
Najednou se začnu stašně třepat,
možná zimou.*

Přemýšlím, co je to za chlápka,
co mě tak přepadnul.
Něco mi strašně připomíná jeho čapka.
Zavázal mi oči,
odnesl mě pryč,
byly slyšet jen myši,
Hukot koňských kopyt
a zvuk, co připomínal bič,
slyšel jsem někoho se topit.
Došli jsme na místo,
sundal mi šátek,
viděl jsem lidi rozmaširované na těsto,
byl slyšet křik dětítek.
Přistoupil ke mně muž s maskou,
ruce i nohy mi obvázal hustou páskou,
přinesl si pilu,
kapaly z ní kapky krve . . .

Cesta po Evropě a Asii

Díl 1.

Itálie a Francie

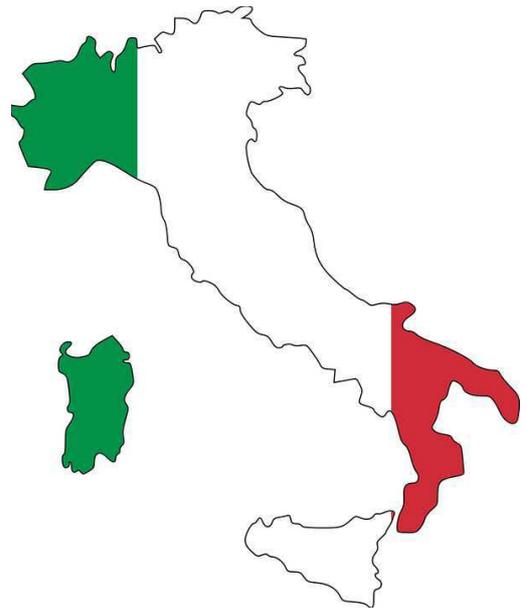
Ahoj, chtěla bych se s vámi podělit o svoje zážitky z cest po Evropě a Asii. Musím říci, že výprava byla velmi náročná, ale zajímavá a krásná. Putování jsme neplatili, šlo o výhru. Chtěla bych zmínit, že v každém státě jsme pobývali dva dny.

Itálie

Itálie byla první zemí, kterou jsme navštívili. Odtud se vyjždělo. Z vlastního popudu jsme zavítali do Itálie o pár dnů dříve, abychom měli více času k poznávání.

Místa, která jsme navštívili, jsou velice krásná. Pokud jste v Itálii někdy byli, tak si jistě vzpomenete na vlastní zážitky. V případě že ne, tak vám Itálii alespoň krátce moc ráda představím.

První místo, které jsme navštívili, byly samozřejmě **Benátky**. Jsou postaveny na vodě a myslím si, že o nich každý slyšel. K nim není co dodat.

Druhé místo bylo **Miláno**. Jde o jedno z nejbohatších měst Evropy. Proslavilo se jako město obchodu a módy, sídlo opery La Scala a významných fotbalových klubů. Je zde také velká gotická katedrála a řada dalších památek.

Třetí místo byla **Verona**, proslavená Shakespearovým příběhem Romeo a Julie. Ve Veroně se nachází třetí největší starořímská aréna v Itálii, a pokud máte štěstí, můžete během návštěvy zhlédnout i operní festival.

Čtvrtým místem byl **Řím**, hlavní město a chloubou Itálie. Řím je úžasné město nabité historií - dalo by se říci, že je to vlastně muzeum pod širým nebem.

Pak nastal čas vydat se na dlouhou cestu lodí do Francie.

Francie

V noci jsme dopluli do přístavu, jehož jméno si bohužel nepamatuji.

Následující den jsme se šli podívat do zámku ve **Versailles**. Toto královské sídlo je proslulé palácem a přímo okouzujícími zahradami. Spatříte jeden z nejkrásnějších zámků na celém světě.

Ten samý den jsme ještě zavítali do **Paříže**. Nemohli jsme vynechat prohlídku Eiffelovy věže, ze které je nádherný výhled na celé město. Strhující pohledy přinášejí momenty při západu slunce.

Den druhý. Jeli jsme k **Azurovému pobřeží**, ale nekoupali jsme se. Destinace se svým nádherným pobřežím a azurově modrou vodou patří k nejkrásnějším místům Francie.

Poté jsme jeli do **údolí řeky Loiry**. Nádherná přírodní místa jsou zde v dokonalé harmonii s kulturně a historicky významnou architekturou, a tato je zapsána na seznamu světového dědictví UNESCO. Údolí je významné svými honosnými zámky a navozuje skutečně pohádkový pocit.

Vrátili jsme se na jih Francie a vypluli do sousedního Španělska.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ :-)

Anička Zámečnicková, 9. B

Čas je více než peníze

Je možné, že ten čas tak rychle uteče? Vždyť včera jsem prožila svůj první den ve školce, ale dnes ráno se probudím a zjistím, že už je mi 14 let a chodím do osmého ročníku. Opravdu to rychle uteklo. Nikdy jsem se nad tímhle moc nezamýšlela. Čas rychle

utíká a bere s sebou všechno staré, ale zároveň přináší nové. Také je až neuvěřitelné, jak nás čas dokáže změnit. Mění naše vnímání a chápání různých věcí a naše hodnoty. Logika se neustále mění.

Lidé se mění i kvůli jiným věcem. Podle mě peníze člověka zmátnou, nedokáže pak myslet na nic jiného. Je v pořádku mít pod kontrolou svoje úspory a nějak se o ně zajímat. Ale ne tak moc, abychom pro tyhle papírky ublížili někomu jinému. Ti, kteří dokáží dělat ošklivé a nezákonné věci pro peníze nebo nemyslí na nic jiného než na ně, podle mě nepochopili pravý význam života.

Čas máme jen jeden a nedokážeme ho nijak zastavit. Proto je dobré si každý den rozvrhnout tak, abychom jím neplýtvali. Pořádně si musíme ujasnit, co je přednější a co kdy můžeme udělat. Musíme mít dostatek času na plnění povinností, ale hlavně na přátele, koníčky, rodinu a odpočinek, který je velice důležitý. Vždyť ve volném čase toho můžeme spoustu udělat a splnit si naše sny. Třeba se můžeme podívat na zajímavá místa, letět do krásné země, která má co nabídnout. Tolik toho můžeme prozkoumat, tolik toho můžeme vidět a tolik toho můžeme zažít. Je pravda, že k tomu nám pomáhají hlavně peníze, za ně si můžeme koupit věci, které nám dělají radost.

Jenže jsou tu i takové hodnoty, které si za peníze nekoupíme. Láska, přátelství, zdraví a hlavně čas... Čas, který je přece více než peníze.

Marta Karafiátová, 8. C

dobřejí

Čeština

Veronika Néblová, 8. C

Český jazyk důležitý,
neumíš ho, nejsi chytrý.
A jestli jo, tak je to fajn,
vysvětlí ho taky nám.

Dobrá, začnem od začátku,
od pondělí do pátku,
učit se ho budete,
a ne že při tom usnete.

Čeština je pěkný,
ale těžký jazyk.

1, 2, 3, 4, 5,
ty už umím nazpaměť.

Šestku, sedmičku a osmičku,
umím jenom trošičku.

Devítka a desítka,
páni, to je vyhlídka.

Věly vili věnce
a psi na ně
s vili vili.

výšal

pravopis

6. dubna 2009
Malina

Pejsek a kočička spolu chodily dola nahoru.
Najednou upadly na zem.
Nemohli vstát, ale na rohy jim pomohla až vevenka ktená šla kolem.

5 p.

Dobrá, dám vám pomůcku.
V první třídě se učíš **pes** nebo **kombajn**,
v druhé třídě **starý, mladý** - no to je ještě fajn.
Ve třetí třídě na sebe žalují: to **on, ona**,
ve čtvrté třídě **jeden** žák tu stoná.

V páté třídě každý **volá**,
k čemu je nám vlastně škola?!

V šesté třídě **příslovce**,
nebo běžaj do kopce.

V sedmé jenom **předložky**,
mám tu něco u nožky.

V osmičce zas **spojky**,
a v těláku stojky.

Devítka zná **částice**,
ať mi bouchne palice.

Co? **Desítka** tu není už?

Uf, málem jsem si vzala kuš.

Módní inspirace

Šéfredaktorka Markétka Hebrová, 9. B

Tentokrát v našem hledáčku skončili žáci pátých tříd:

Anetka Pernicová

z 5. C zvolila pěkný jednoduchý letní outfit. Díky krásně opálené pleti Anetce bílá barvička moc sluší. Velmi se mi líbí, že boty se hodí barevně k tričku. Tričko s třásněmi je teď v módě. Anetku musím pochválit za splnění podmínky vyfotit se se slunečními brýlemi a také za úsměv, který posouvá celkový dojem z outfitu o úroveň výš.

Známka: 1

Michal Zbořil

z 5. B si oblékl ideální outfit pro vyjížďku na pennyboardu. Šedé kalhoty pěkně doplnil barevným tričkem. Černé detaily na tričku se zase pěkně hodí ke kšiltovce. Obecně musím říct, že malé detaily dělají outfit ve finále moc hezký. Určitě nepřehlédněte, že kolečka pennyboardu ladí k tričku. Na závěr pochválím Michala za splnění podmínky zakomponovat do outfitu sluneční brýle.

Známka: 1

Návštěva Země

Když se ponoříte hlouběji do těchto řádků, uvidíte skrytý text, který zní asi takto: Vítejte na Marzu, v království krále Všechnovím ve škole Mimoňská existence.

Jmenuji se Earl a je to pár let, co jsem úspěšně dokončil tuto neobvyklou školu. Vezmu Vás do vzpomínek dávno minulých, abyste pochopili tento vzkaz!

...

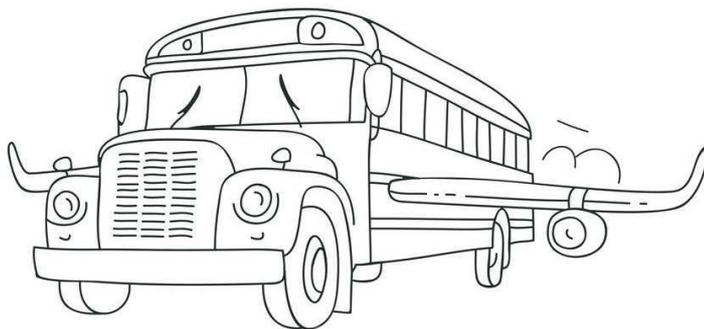

Píše se rok 3261, škola začíná jako obvykle po vánočním víkendu. Jdu do prvního ročníku na střední, do školy Mimoňská existence. Tato škola je sice v ostatních královstvích považována za úplný „výkřik do Vesmíru,“ ale je to

jediná škola v mém okolí. Když mě létající autobus dopravil ke škole, řekl jsem si, že i když neumím létat, číst myšlenky či předvídat budoucnost jako ostatní, zkusím se nechovat jako outsider. Hned druhý den školy nám profesori oznámili, že poletíme na Zemi kvůli důležité misi. V tu chvíli ve mně hrklo. „Na zemi?!, ale na to ještě nejsme připraveni,“ vykřikl jsem. „Počítá se to jako vstupní práce, každý ukáže, jak se zvládne pohybovat v cizím a nebezpečném prostředí, kdo nepřežije, bude zapomenut!“ Už začali panikařit úplně všichni. Než jsme se uklidnili, tak už nás rozdělili do

skupin. Každá skupina se skládá ze dvou dívek dvou kluků. Já patřím ke Katie, Elis a k Johnovi.

Máme dva týdny, než se vrátíme domů.

Země

Prvních pět dní jsme si hledali přístřeší a jídlo. Šestý den jsem se probudil jako první. Vše spalo a byl takový klid, že mě zamrazilo. Nezvyklé ticho přerušila rána, jako by vybuchla sopka. Už se probudili všichni a v očích měli děs. „Jen žádnou paniku,“ uklidňoval jsem je. „Earl má pravdu,“ ozval se John, „holky by mohly udělat snídani a my se pustíme do broušení zbraní, třeba se budou hodit.“ Katie zaletěla k potoku pro vodu, ale vrátila se s křikem. „U potoka si mašrují nějakí ozbrojení lidé,“ ztěžka polkla. „Vojáci,“ řekli jsme s Johnem zároveň, „ale co tady můžou chtít,“ ptala se Elis. „Vypadá, že se chystá válka,“ promluvil John, „to by i vysvětlovalo ten výbuch.“ „Asi bych se tam měl podívat,“ řekl jsem, i když žaludek se stahoval strachem. „To přece nemůžeš,“ vykřikla Katie, „nevíš, o co jim jde.“ Nedbal jsem na varování, vzal si od Johna skvěle nabroušený meč a vydal se vstříc smrti. Moji rodiče studují Zemi a její jazyky, takže když na mě vojáci začali pořávat, zjistil jsem, že jsou to Němci. „Co tady tak okouníš,“ zařval generál, „nevidíš, že máme naspěch?“ „Kam to vlastně jdete,“ nedalo mi. Vojáci se začali smát, až nakonec jeden promluvil: „Vypukla šestá světová válka,“ a všichni najednou zmlkli. Bylo mi divně, a dokonce jsem i omdlel. Probudil jsem se po třech dnech už na základně německých vojáků. Moji přátelé mě hledali, ale marně. Mysleli si to nejhorší. Vůbec nevěděli, co mají

dělat, ale mně se dařilo vcelku dobře. Vojáci mě začali učit, jak ovládat nejrůznější zbraně. Bylo to ohromující. Díky nim jsem pochopil, kam opravdu patřím. Uvědomil jsem si to až příliš pozdě. Zítra jedu domů. Bylo mi, jako by mě přejeli tankem a rozstříleli na malé kousičky. Usínal jsem velmi neklidný. Ráno bylo probuzení příšerné, objevil jsem se doma. Mí přátelé už byli vzhůru a radovali se, že jsem živý a zdravý. Mně se ovšem stýskalo. Pro všechny studenty Mimoňské existence jsem se stal legendou. Zbylá léta na škole jsem prolezl jen tak tak, ale na popularitě mi to neubrálo. Po maturitě jsem se se všemi rozloučil a vydal se zpět na Zemi.

...

Pomocí těchto řádků jsem Vám chtěl napovědět, kde mě najdete. Loučím se s Vámi a doufám, že mě přijedete navštívit.

S pozdravem Earl, mimoň z Marzu a ochránce vesnice Zlaté oko.

*Marz se z, protože je to malinkatá planetka ve Vesmíru.

Markéta Suchánková, 9. B

Smutek

Marta Karafiátová, 8. C

**Smutek je pláč a samota,
čekáš, kdy se otevře nová komnata,
ve které najdeš radost a smích,
už nikdy žádný studený sníh.**

**Ve které je i štěstí a láska,
už nikdy pekelná sázka.
Smutek ti pročerní den,
prosíš, ať je to jen pouhý sen.**

**Smutek se skrývá v každém z nás,
je to ten velký černý sráz,
do kterého pomalu padáš,
postupně se zoufale vzdáváš.**

**Smutek tě za chvíli dostane,
čekáš, že radost se tě zastane.
Kaši smůly stále jíš,
a po radosti jenom sníš.**

Drsnák M I C H A E L

a

ZOHIR Camp

ZOHIR Camp je parkourový a freerunový letní tábor pro děti a mládež.

Asi tak v dubnu mě Kuba seznámil s parkourem a já jsem v něm okamžitě našel zálibu. Bohužel v Prostějově v současné době není žádný kroužek, který by se parkourem zabýval. Tak jsme s klukama okoukávali různé triky a skoky přímo z internetu a potom venku zkoušeli. To není ale ono a chtěli jsme něco s profesionály. Camp jsme si našli na internetu a je určený pro zájemce o pro začátečníky i pro pokročilé. Trenéry jsou přední čeští představitelé, kteří mají mnohaleté zkušenosti v parkouru. Zúčastnit se může úplně každý, kdo má víc než devět let a má rád pohyb. Camp byl v Křižanově u Velkého Meziříčí.

Když jsme tam přijeli, byl jsem nervózní, protože jsem nevěděl, jaké to bude, ale byl jsem mile překvapený. Ihned nás přišel přivítat jeden z pořadatelů campu a začal se s námi bavit o ubytování a průběhu campu. Byli jsme ubytováni v hezkých chatkách pro čtyři osoby. Mí spolubydlíci byli Michal a Kuba a to bylo super, protože jsem tam aspoň někoho znal. Camp je hodně

náročný na pohyb, a proto byla zajištěna pravidelná strava a pitný režim. Na jídlo

jsme chodili do jídelny. Hned na začátku jsme byli poučeni, že pokud se zpozdíme nebo se nějak proviníme proti stanovenému řádu, přijde na řadu odměna v podobě trestu – kliků. A jelikož naši spolubojovníci se zpožďovali často, tak kliky byly na denním pořádku.

Po budičku jsme začali trénovat na louce. Napřed byla rozcvička a potom už tvrdý trénink v lese na upraveném cvičišti speciálně pro parkour. Následující tréninky probíhaly na louce a byly zaměřené na trekking. Také se trénovalo na upraveném lešení. Po tak náročném tréninku jsem byl vždy rád, že mohu odpočívat. V den odjezdu byla pro rodiče připravena ukázka toho, co jsme se na campu naučili. Cílem akce bylo ukázat, jak trénovat a nezranit se. Camp byl opravdu super a naučil jsem se tam soustu nových triků. Trénovat a posilovat je ale třeba pořád. To bude docela problém, protože v Prostějově se těmto aktivitám v současné době nikdo nevěnuje. A tak se už těším na příští prázdniny, až zase pojedu na camp. Z výcviku jsem byl nadšený, ale do našich trenérů mám ještě hodně daleko. Určitě se mnohým zdá, a mezi takové patří i moji rodiče, že tento typ sportu je nebezpečný. Ale pokud se dělá bez zbytečného riskování a předvádění, potom je stejně nebezpečný jako šachy.

Jsem ...

Jsem šťastný

jsem taková, jaká jsem

jsem černá vrána v bílém domě

jsem bomba, co vybuchuje

jsem sestra, co ráda mě má

jsem balónek letící nad mráčky

jsem obyčejná holka

jsem na tomto světě ráda

jsem tím, kým chci být

jsem ten, kým můžu být

Mám ...

Mám hlavu plnou myšlenek

mám život na dlani

mám ráda adrenalin

mám jen jednu šanci

mám tě v srdci napořád

mám rád svého psa

mám vždy jen jeden pokus

mám svůj sen, který se nikdo nedozví

Chci ...

Chci to, co nikdy nebudu mít

chci zůstat takový, jaký jsem

chci být

chci si stát za svými názory

chci tě s sebou všude mít

chci mít přátele

chci dojít na samý vrchol

Nechci ...

Nechci zažít válku, která by ničila moji rodnou zemi

nechci spadnout znovu na dno

nechci, aby druzí kvůli mně trpěli

nechci o tebe přijít

nechci umřít stará

nechci žít v tomto světě

nechci, aby se ubližovalo zvířatům

nechci ztratit nikoho blízkého

Myslím ...

Myslím, že jsem silná osobnost

myslím, že už tě slyším

myslím na tátu

myslím na domov a přátele

myslím na svoji rodinu

myslím na to, co se může stát (a nikdy nestane)

myslím na svoji budoucnost

myslím na mého pejska

Ať ...

Ať se nikdo nehádá

ať žijí v jednom krásném snu

ať osud určí svoje

ať je svět takový, jaký má být

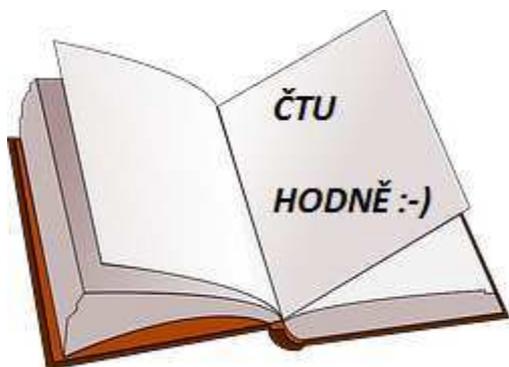
ať se všem splní jejich sen

ať všichni lidé žijí život naplno

Pásmo žáků 8. B, pondělí 12. 9. 2016 / 13.10

!!!!!!!!!!!! Nečtu málo !!!!!!!!!!!!!

Girl Online od Zoe Sugg

Knížku napsala známá blogerka a youtuberka, která má na svém kanále Zoella přes 11 milionů odběratelů. Napsat knihu byl její velký sen. Knížka se stala okamžitě bestsellerem č.1 a autorská práva se prodala do 35 zemí světa. Pokračování knížky se jmenuje Girl Online na turné.

Knížka vypráví o 15leté Penny z Brightonu, která píše blog s názvem Girl Online. Svůj blog píše anonymně, a proto si dovolí psát vše upřímně tak, jak opravdu cítí. Na svůj blog píše o svém životě, tedy o kamarádech, klucích, trablech doma i ve škole a také o záchvatech paniky a úzkosti, kterými v poslední době kvůli autonehodě trpí. Čtenářky reagují na její články velmi dobře a navzájem si předávají svoje tipy a zkušenosti, jak se s danou situací vyrovnat. Vždy se také svěruje svému kamarádovi Elliotovi.

Penny se bohužel na školním divadelním představení stane trapas, o kterém se posléze dozví celá škola. Pennyniny rodiče odlétají kvůli práci ve svatebním salonu do New Yorku na Vánoce a Penny vezmou s sebou. Penny má po autonehodě z létání strach, ale díky svému kamarádovi Elliotovi, který letí společně s ní a v průběhu letu jí dává rady, jak vše zvládat, let nakonec proběhne v pořádku. Penny se stane něco, co nečekala. V New Yorku najde kluka svých snů a zamiluje se do něj. O Noahovi (na jejím blogu Kluk z Brooklynu) samozřejmě napíše a podělí se se svými čtenářkami. To ale ještě netuší, že Noah je slavný hudebník.

Když přijede domů, zjistí, že se zamilovala do kluka, který má přítelkyni. Nyní na ni vyskáče spousta bulvárních článků, že tohle vše udělala jen kvůli slávě svého

blogu. To samozřejmě není pravda. Fanyanky jí také začnou psát na blog, že je zklamala.

Penny se cítí velmi nešťastně, ale Noaha i přesto, že ji podvedl, má pořád ráda.

Během tohoto období pozná Penny své skutečné přátele.

Situace se nakonec vyřeší a Penny zjistí, že Noah jen hrál, že má přítelkyni kvůli nahrávací společnosti.

Knížka se mi velmi zalíbila. Chtěla bych si přečíst i její pokračování. Velmi se mi líbilo, že knížka byla ze současnosti a ukazovala i na problémy, které mladé lidi mohou trápit (např. zneužívání internetu, kyberšikana a falešný svět bulváru). Ocenila jsem také to, že v knížce byly rady, jak se s některými problémy vypořádat. Roztomile působilo to, že pokud někdo Penny napsal textovou zprávu, tak byla napsána v bublince, a příspěvky na blogu byly napsány jiným písmem.

Markétka Hebrová, 9. B

Zoe Elizabeth Sugg (narozena 28. 3. 1990) je britská vloggerka, youtuberka a spisovatelka. Známější je pod svou přezdívkou Zoella. Její první kniha Girl Online vyšla v listopadu roku 2014 a překonala rekord nejprodávanější knihy za první týden. Její druhá kniha vyšla v září roku 2015.

Zdroj: Wikipedie.cz

Veriview

s panem učitelem Janem Šperkem

Učitelé s námi tráví ve škole hodně času a většinou zpovídají oni nás. Napadlo mě trochu tuto situaci obrátit, a proto přicházím s Veriview. Bude se jednat o rozhovory s učiteli, ve kterých by nám, s jejich laskavým dovolením, ukázali kousek soukromí. Prostřednictvím jejich odpovědí je poznáme z jiné stránky. Protože jsem chtěla naše první vydání „vyšperkovat“, vybrala jsem za tímto účelem pana učitele Šperka a položila jsem mu záludné otázky (jak sám zmínil).

Kdy jste se rozhodl stát učitelem a proč?

Rozhodnutí přišlo až na vysoké škole. Zeměpis a historii jsem šel studovat ze zájmu, ale po čase jsem zjistil, že věnovat se pouze vědě by mě nejspíše po celý život nebavilo.

Jaké máte vzpomínky na základní školu?

Jen pozitivní. Ve třídě, kam jsem chodil, jsme vytvořili dobrou partu. Vzpomínám na různé výlety a kurzy, kterých jsme se účastnili a mohli si je užít. Spoustu spolužáků potkávám dodnes, a s některými jsem dokonce v pravidelném kontaktu. Na učitele základní školy si příliš nevzpomínám.

Baví vás učení? Přemýšlel jste někdy o jiném povolání?

Učení mě baví, i když někdy to stojí hodně sil. O jiném povolání přemýšlím především při opakování látky, kdy zjišťuji, jak málo si žáci z hodin zapamatovali.

Jak trávíte svůj volný čas?

Svůj volný čas se snažím trávit aktivně. Jezdím na kole, mám rád turistické výlety. Velmi rád cestuji. Navštívil jsem už poměrně slušnou část Evropy a rád bych v tom pokračoval a podíval se třeba i na jiné kontinenty. Samozřejmě si rád odpočinu i vsedě, například u deskových her nebo při čtení knížky.

Učil jste někdy na jiné škole, než jste šel na naší školu?

Krátce na střední škole v Olomouci.

Jaký předmět jste neměl rád?

Cizí jazyky, na ty jsem nikdy moc nebyl a neustále se mi střídali učitelé, takže mi přijde, že jsem vždy začínal od začátku.

Dostal jste někdy poznámku? Pokud ano, tak za co?

Na základní škole ano, nejvíce na prvním stupni. Dostával jsem je za všechno možné, ale hlavně za chování v družině. Velmi dobře si vzpomínám na jednu, kterou jsme s kamarády dostali kolektivně, když jsme na slepicích chovaných vedle naší školy, zkoušeli pravdivost rčení *šel po tom, jak slepice po flusu*.

Který další předmět by vás bavil učit?

Bohatě mi stačí ty, které učím. Možná ještě chemii, ta mě ve škole celkem bavila. A neustále obdivuji paní učitelky a učitele na jazyků a matematiky, že to s některými žáky zvládají.

Jaké je vaše oblíbené roční období?

Brzké jaro a pozdní podzim. Ještě nebo už naopak není takové vedro jako v létě. A poslední dobou mi začíná chybět pořádná sněhová zima.

Je něco, co vás na dějepise a zeměpise nebaví?

U dějepisu některá období dějin. Čím starší dějiny jsou, tím méně mě baví. U zeměpisu mě nic nenapadá. A nejvíc mě „nebaví“ nedostatek času k tomu, abych mohl vše pořádně v hodinách probrat.

V jaké jiné zemi mimo ČR byste chtěl bydlet?

V nějaké zemi severní Evropy nebo ve Francii. Ta se mi moc líbí. Třeba na důchod...

Moc děkuji panu učiteli Šperkovi za všechny odpovědi a doufám, že si rádi přečtete i příští Veriview.

Verunka Obrová, 9. B

PŘEVZÍT ZA SEBE ODPOVĚDNOST

Každý jednou za sebe musí **převzít odpovědnost**. To znamená postarat se sám o sebe, dělat správná rozhodnutí, umět si zjistit správné informace a všechno vyřídit. My jsme teď v deváté třídě, to znamená, že už **musíme přemýšlet**, co bychom chtěli dělat. Je třeba si vybrat vhodnou střední školu. Hodnotu peněz můžeme **poznat** například, když nastoupíme na brigádu.

Nemusíme škemrat o peníze u rodičů nebo prarodičů. Po střední škole někteří z nás půjdou na vysokou, jiní nastoupí rovnou do práce. V tomto období by se měli pracanti už pomalu osamostatňovat. To kromě jiného znamená bydlet sám nebo s partnerem. Postupem času si založit rodinu. Nakonec převzít zodpovědnost za svoje děti, stejně jako to udělali jejich rodiče. **Lidé vlastně od období dospívání přebírají postupně odpovědnost sami za sebe a později i za druhé.** Ať už jsou to jejich děti nebo stárnoucí rodiče, kteří se postupně stávají velkými dětmi, a je potřeba se o ně postarat.

Skvělá parta, skvělí lidé

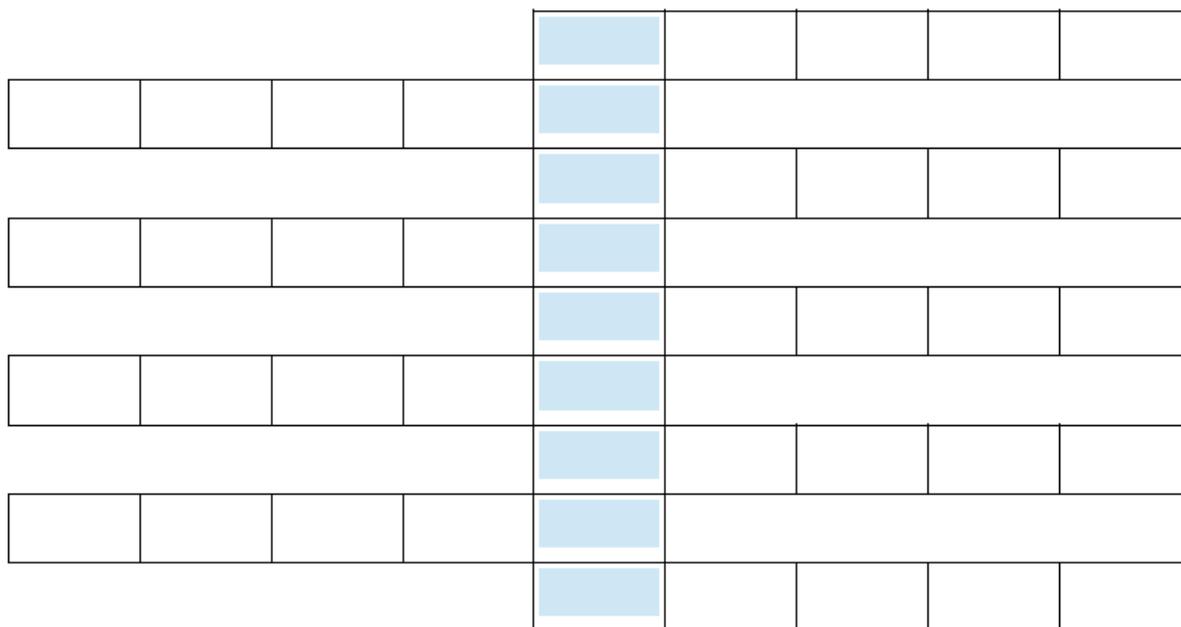

Už jako malý jsem chodil do „hasiče“. Na začátku nás bylo pouze pět a chyběly nám ještě dvě děti. Ty nakonec přibily a všichni jsme spolu začali trénovat. Vznikla skvělá parta, která se nazývá **Domasky**. A teď v roce 2016 je nás už asi dvacet pět. Všichni jsou úžasní, běháme na dvě skupiny, je to veliká zábava. Tato disciplína je týmová záležitost, a proto musí všichni držet pospolu, aby se vyhrávalo. Smůla je, že v některých případech není parta dokonale sehraná, tak se prohrává. Ale to v Domamyslicích naštěstí neplatí. Z naší třídy tam chodí Ríša, Sára, Vanessa, Natka a já.

Pavel Liška, 6.C

HŘEBENOVKA

1. domácí tygřík; 2. hmyz; 3. je drzá jako ...; 4. pštros; 5. pruhovaný kůň; 6. tančí podle píšťaly; 7. kamarád mloka; 8. malý kůň; 9. známá ještěrka

